

nellesstøtte til elever på 20 år og derover og studerende ydes i form af lån. Dog kan uddannelsessøgende, der er fyldt 23 år, i 1973-74 få 7.900 kr. uafhængigt af forældrenes økonomiske forhold, heraf ydes 5.000 kr. i form af lån. Lånene er rentefrie i studietiden og skal i afdragsperioden forrentes med 1 pct. over Nationalbankens diskonto. Gennemførelsen af det foreslåede princip vil således medføre, at de uddannelsessøgende, hvis forældre er økonomisk dårligst stillede, vil få de største lånebyrder, medens unge fra mere velstillede hjem overhovedet ingen lån vil få. Rådet finder, at dette vil være åbenbart urimeligt. De sociale myndigheder må derfor efter Rådets opfattelse indfri disse lån fra Statens Uddannelsesstøtte på de pågældende uddannelsessøgendes vegne. Rådet har da også opfattet bemærkningerne i forslaget om, at ingen, der i dag oppebærer hjælp ifølge bestemmelserne i den sociale lovgivning, må stilles væsentlig ringere efter bistandslovens ikrafttræden end nu, således at dette hele tiden har været hensigten. Men det vil igen betyde forøgelse af administrationen.

Udover støtten fra Statens Uddannelsesstøtte har alle uddannelsessøgende på 18 år og derover mulighed for at optage statsgaranterede lån i banker og sparekasser. Disse lån må betragtes som en supplerende finansieringsmulighed og ikke som egentlig uddannelsesstøtte. Det må derfor efter Rådets opfattelse være en uomgængelig forudsætning, at de uddannelsessøgende ikke tvinges til at optage statsgaranterede lån, inden de

pågældende kan opnå uddannelseshjælp fra de sociale myndigheder, idet andre uddannelsessøgende er frit stillet overfor, om de vil benytte denne finansieringsmulighed eller søge at klare sig med støtte fra forældrene eller ved at tage erhvervsarbejde sideløbende med uddannelsen.

Uddannelsesstøtten kan i sin nuværende form ikke betragtes som betaling for det arbejde, de uddannelsessøgende udfører, men er en form for social bistand, der har til formål at give de økonomisk dårligst stillede unge mulighed for at gennemføre en uddannelse, og Rådet frygter, at gennemførelsen af det foreslåede princip vil medføre, at en række uddannelsessøgende kan komme i klemme mellem Statens Uddannelsesstøtte og de sociale myndigheder. Som allerede bemærket erkender Rådet, at der også efter gennemførelsen af den af Rådet foreslåede ordning er uløste problemer, men da antallet af uddannelsessøgende, som skal have støtte både fra de sociale myndigheder og Statens Uddannelsesstøtte vil være langt mindre, vil disse problemer også være langt lettere at administrere og give mindre usikkerhed for pågældende uddannelsessøgende.

Rådet finder det yderst vigtigt, at der nu findes en tilfredsstillende løsning af de socialt handicappede uddannelsessøgendes problemer, hvorfor Rådet meget gerne vil medvirke til en yderligere belysning af de fremsatte synspunkter og vil være rede til yderligere at drøfte de påpegede problemer med udvalget.

Med venlig hilsen

på Rådets vegne

Gunnar Frede,
formand.

Til folketingets socialudvalg.